

Prima sosită, prima plecată

George Anițescu

Dimineața, într-un an,
M-a'mbătat lumină nouă;
Că v r ă j i t, parc-așteptam
O minune-n stropi de rouă...

Zi de zi și an de an...
Printre flori în risipire,
M-a mângâiat cu alean
Și m-a scâldat în iubire...

Când flori cădeau rânduri, rânduri
Din tei, ca ecou de ș o a p t e,,
Urmăream, căzut pe gânduri,
Trenul ce-o ducea în noapte :::

.....

În zile triste, spre seară,
Lângă teiul desfrunzit ,
Mai aștept în vechea gară
Trenul ce n-a mai sosit !?.

Prin ce gară, în ce vreme,
Acel t r e n o fi trecând?
- Primăvară, prea devreme,
Mi-ai rămas numai în gând !